ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՍՈՎԵՏԱԿԱՆ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹՅԱՆ

Արշալույս

Հրատարակվում է ԱՀԿ Կենտրոնական կոմիտեի, Հայկական ՍՍՀ Գերագույն խորհրդի և Հայկական ՍՍՀ Նախարարների խորհրդի կողմից

Հիմնադրվել է 1931 թ. հոկտեմբերի 5-ին

Հրատարակվում է երեքշաբթի, հինգշաբթի և շաբաթ օրերին

Խմբագրության հասցեն՝ Երևան, Ալավերդյան 12, 3-րդ հարկ

Հեռախոսներ՝ խմբագիր՝ 3-14-16, տեղակալներ՝ 3-12-18, քարտուղարություն՝ 3-12-18, բաժիններ՝ 3-12-81

Տպարանի հասցեն՝ Երևան, Ալավերդյան 12

Տպագրված է Հայկական ՍՍՀ Գերագույն խորհրդի Պրեզիդիումի պոլիգրաֆկոմբինատում

Պատվեր 3-ի

№ 183 (3437) Հինգշաբթի, 8 Օգոստոսի 1932 թ.

Հայկական ՍՍՀ Գերագույն խորհրդի Պրեզիդիումի հրամանագրեր

Հայկական ՍՍՀ Գերագույն խորհրդի Պրեզիդիումի նախագահ

Ընկ. Ա. Ա. ՍՈՒՐԵՆՅԱՆԻՆ

Հայկական ՍՍՀ Գերագույն խորհրդի Պրեզիդիումի քարտուղար

Ընկ. Ա. Ա. ՀՈՎՀԱՆՆԻՍՅԱՆԻՆ

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՍՍՀ ԳԵՐԱԳՈՒՅՆ ԽՈՐՀՐԴԻ ՊՐԵԶԻԴԻՈՒՄԻ ՀՐԱՄԱՆԱԳՐԵՐ

სოფლის მეურნეობის განვითარებისა და კოლმეურნეობათა განმტკიცების საბრძოლო ამოცანები

ლ. მ. კაგანოვიჩის სიტყვიდან მოსკოვის კომიტ. მე-2 გაფართოებულ პლენუმზე მოსკოვის ოლქის რაიკომების მდივნებთან ერთად

მოსკოვის კომიტეტის მეორე პლენუმზე ამხ. კაგანოვიჩი გამოვიდა დიდი სიტყვით სოფლის მეურნეობის განვითარებისა და კოლმეურნეობათა განმტკიცების საბრძოლო ამოცანების შესახებ.

ამხ. კაგანოვიჩმა თავის სიტყვის დასაწყისში აღნიშნა, რომ „საკოლმეურნეო მშენებლობის და საერთოდ სოფლის მეურნეობის საკითხები ჩვენთვის ამუამად წარმოადგენენ ცენტრალურ საკითხებს, ამხ. კაგანოვიჩი დაწვრილებით შეჩერდა მოსკოვის ოლქის სოფლის მეურნეობის თავისებურებებზე და აქედან გამომდინარე ამოცანებზე.

განვამტკიცოთ პოლიტიკური და სამეურნეო მხრით გაზაფხულის თესვის წარმატებანი

ამხ. კაგანოვიჩმა, აღნიშნა რა გაზაფხულის თესვის წარმატებით ჩატარება, სთქვა: ეს-ფაქტი, თესვის დამთავრების შემდეგ, ჩვენს წინაშე სდგას მნიშვნელოვანი ეკონომიური და პოლიტიკური ამოცანა—დაუყოვნებლივ გავშალოთ მუშაობა კოლმეურნეობათა შემდგომი განმტკიცებისათვის, რათა ამ გზით კოლმეურნეობების მხარეზე გადავიყვანოთ ინდივიდუალური გლეხები—დარჩები და საშუალო გლეხები.

ინდივიდუალურ მეურნეთა გადაყვანა კოლეურნეობების მხარეზე მოითხოვს განსაკუთრებულ ენერგიას და უნარს. უკანასკნელ დროს სოფლად ამოძრავდენ კულაკური, კონტრ-რევოლიუციონური ელემენტები. აქედან გამომდინარეობს ამოცანა—გავაძლიეროთ ბრძოლა კულაკობის წინააღმდეგ და ნაყოფიერი მუშაობით ჩვენს მხარეზე, კოლმეურნ. მხარეზე გადავიყვანოთ ინდივიდუალური მეურნეები. ამას ჩვენ მივაღწევთ სამგვარი ღონისძიებით: პირველ ყოვლისა, მუშაობის კარგი ორგანიზებით კოლმეურნეობებში და მათი სამეურნეო განმტკიცებით, შემდეგ—გადამყვეტი ბრძოლით კულაკობა და სპეკულიანტის წინააღმდეგ, რომლებიც ცდილობენ დაშალონ ყველაზე უფრო სუსტი კოლმეურნეობანი; ბოლოს ინდივიდუალური მეურნეობები ოსტატური შიდგომით, მისი გადაყვანით კოლმეურნეობათა მხარეზე, ორღონე ამას უნდა მივაღწიოთ გადახვევების დაუშვებლად და ადმინისტრატიული ზომების მიუღებლად, შეუპოვარი მასიური პოლიტიკური მუშაობის გზით, რევოლიუციონური კანონიერებისათვის ბრძოლის გზით. ინდივიდუალურ მეურნეებთან მუშაობის დროს, რევოლიუციონური კანონიერების დაურღვევლად და გადახვევებისა და ადმინისტრატიული ზეგავლენის დაუშვებლად, ჩვენ ინდივიდუალურ მეურნეებს არ უნდა მივცეთ მაინც დიდი შეღავათები და უპირატესობანი კოლმეურნეებთან შედარებით. ამავე დროს, მაგალითად, პირის დამზადების პერიოდში, იყო ისეთი შემთხვევები, როცა ინდივიდუალური მეურნეები არ ასრულებდენ პირის დამზადების ნებალობის და საერთოდ სოფლის მეურნეობის საკითხები ჩვენთვის ამუამად წარმოადგენენ ცენტრალურ საკითხებს, ამხ. კაგანოვიჩი დაწვრილებით შეჩერდა მოსკოვის ოლქის სოფლის მეურნეობის თავისებურებებზე და აქედან გამომდინარე ამოცანებზე.

ოლქის სოფლის მეურნეობის ხასიათის ერთ-ერთ ნიშანდობლივ თავისებურებას წარმოადგენს ის, რომ ოლქში ინდივიდუალური მეურნეობა ჯერ კიდევ საკმაოდ ძლიერ ადგილს იკავებს. ამხ. კაგანოვიჩის მონაცემებით, ოლქში ინდივიდუალური მეურნეობა მოიცავს 1.200.000 ჰექტარ მიწას, ანუ 30 პროცენტს მთელი ნათესი ფართობისა. ინდივიდუალური მეურნეობა ოლქში ძირითადად ეფუძნება ღარიბ და საშუალო გლეხობას, ხოლო კულაკური მეურნეობა ოლქში ძალიან სუსტია. ამხ. კაგანოვიჩის მონაცემებით, ოლქში კულაკური მეურნეობა მოიცავს 1.5 პროცენტს ყველა მეურნეობისა. ამ ფაქტორებიდან გამომდინარეობს ის, რომ ოლქში ინდივიდუალური მეურნეობა ბევრად უფრო ადვილად ექვემდებარება ორგანიზაციულ ზემოქმედებას, ვიდრე ეს ადგილი აქვს ისეთ ოლქებში, სადაც ინდივიდუალური მეურნეობა ძლიერ კულაკურ მეურნეობას წარმოადგენს.

ამხ. კაგანოვიჩმა შემდეგ ისაუბრა ოლქში ინდივიდუალური მეურნეობის ტექნიკურ ბაზაზე. ოლქში ინდივიდუალური მეურნეობა ფლობს 1.200.000 ჰექტარ მიწას, 1.200.000 ცხენს, 1.200.000 ცალ ხელის სათესს, 1.200.000 ცალ ხელის სათიბს, 1.200.000 ცალ ხელის სათიბ-სათესს, 1.200.000 ცალ ხელის სათიბ-სათესს, 1.200.000 ცალ ხელის სათიბ-სათეს

მომზადებული შევხვდეთ ახალ სასწავლო წელს

უზრუნველვყოთ სკოლები ბინებით, მასწ. კადრებით, სახელმძღვანელოებით და პოლიტეხნიკური ინვენტარით

სახალხო განათლებისდა კულტურული მშენებლობის მოკრიბი ამოცანები *)

მე-15 პარტყრილობის მიერ დასახული კულტურული რევოლიუციის პრობლემა, საქართველოში, ისე, როგორც მთელ საბჭოთა კავშირში წარმატებით ხორციელდება. კულტურული რევოლიუციის ტემპი საქართველოში შედარებით უფრო მაღალია, ვიდრე საბჭოთა კავშირის ზოგიერთ რესპუბლიკებში. ეს მიღწევა რა თქმა უნდა, გასაგებია და გამომდინარეობს კომუნისტური პარტიის და საბჭ. მთავ. ეროვნული პოლიტიკის ბუნებიდან. საქართველოს, რო გორც ინდუსტრიალიზაციის, ისე კულტურული მშენებლობის დარგში საბჭოთა კავშირის ზოგიერთ რესპუბლიკასთან შედარებით უფრო მაღალი ტემპები ჰქონდა. კულტურული მშენებლობის ხუთწლიანი გეგმა საქართველომ მთავარ დარგებში ოთხ წელში შეასრულა. სკოლის ასაკამდე აღზრდის დარგში გეგმა შესრულებულია 193 პროც., პირველი საფეხურის სკოლების 120,4 პროც., მეორე საფეხურის 216,1 პროც., პედაგოგიური კადრების მომზადების 245 პროც., წერა-კითხვის უცოდინარობის ლიკვიდაციის—109 პროც., მცირეწლოვნებისა—261 პროც., 1-ლი საფეხურის მასწავლებლის ხელფასის ზრდა 119,3 პროც., მე-2 საფეხურის—106 პროც.

ამრიგად მთელი რიგი მაჩვენებლები მოჭმობენ, რომ ხუთწლიანი გეგმა მასიური განათლების მნიშვნელოვან დარგებში გადაჭარბებითი არის შესრულებულია. მაგრამ აღსანიშნავია მნიშვნელოვანი დეფიციტიც. მაგ., დიდი ჩამორჩენა-გარღვევა პირველ ხუთწლედში სასკოლო მშენებლობის საქმეში. ხუთწლიანი გეგმის ვარაუდით სკოლების ინდივიდუალურ მშენებლობაზე უნდა დახარჯულიყო—21.640 ათასი ვალუტა, ფაქტიურად დაიხარჯა—7.413 ათასი მანეთი. ანუ გეგმის 34,3 პროც., სარ, თოდ კი კულტურული რევოლიუციის ფრონტზე, ხუთწლიანი გეგმის საფუძველზე პარტიის ხელმძღვანელობით მოპოვებულია უდიდესი გამარჯვება.

კულტურული მშენებლობის მიღწევების ძირითადი პირობა იყო და მომავალშიც დარჩება ჩვენი პარტიის გენერალური ხაზისათვის განუხრელი ბრძოლა თეორიისა და პრაქტიკაში, დაუნდობელი ბრძოლა ოპორტუნიზმის, მემარცხენეობის, ისე ოპორტუნიზმის, როგორც ეხლანდელ ეტაპზე, შ.ი.საფრთხის „მემარცხენე“ გადახრების, მათ შორის შემარცხენეობის და დამპალი ლიბერალიზმის წინააღმდეგ.

კულტურულ მშენებლობის მეორე წლედის ძირითადი ამოცანები

მეორე ხუთწლედის პერსპექტივებისა და სახალხო განათლების უახლოესი ამოცანები განსაზღვრულია საკავშირო კომუნისტური პარტიის მე-17 კონფერენციის მიერ დასახული დირექტივებით, დაწყებითი და საშუალო სკოლის შესახებ საკავშირო კ. პ. (ბ) ცენტრალური კომიტეტის 1931 წ. 5 სექტემბრის დადგენილები, საკ. კ. პ. (ბ) ცეკას 31 ოქტომბრის გადაწყვეტილებით და საქ. კომპარტიის მე-8 ყრილობის დადგენილებით.

მეორე ხუთწლედის უმთავრესი საშეურნეო ამოცანა, რომელიც მე-17 კონფერენციამ დასახა, არის მთელი სახალხო მეურნეობის ტეხნიკური რეკონსტრუქციის დამთავრება, მისი გადაყვანა უმაღლეს ტეხნიკურ ბაზაზე. ამ პოლიტიკურ და ეკონომიურ ამოცანებიდან გამომდინარე პარტიის მე-17 კონფერენცია ამბობს:

„სახალხო მეურნეობის სრული ტეხნიკური რეკონსტრუქციის ამოცანების განხორციელება მჭიდროთ არის დაკავშირებული ჩვენი სამეურნეო კადრების მიერ ტეხნიკის დაუფლების საქმესთან, საკუთარი ტეხნიკური ინტელიგენციის ახალი ფართო კადრების შექმნასთან მუშებისა და გლეხებისაგან და მშრომელთა ფენელი მასის კულტურული დონის გადაქცევა ბუეცასთან. ტეხნიკური კადრების რაოდენობითმა ზრდამ საბჭოთა კავშირში ძალიან ღირებული შემთხვევაში არ უნდა დარჩენილ მათი მეცნიერული კვალიფიკაციის და მათ მიერ მსოფლიო მეცნიერებისა და ტეხნიკის ყველა მთავარი მიღწევების სათანადოთ გამოყენების და დაჩრდილოს მათი მეცნიერული კვალიფიკაციის და მათ მიერ მსოფლიო მეცნიერებისა და ტეხნიკის ყველა მთავარი მიღწევების სათანადოთ გამოყენების საკითხი. ტეხნიკური კადრების პრობლემის გადაჭრა წარმოადგენს კულტურული რევოლიუციის წარმატებით მშენებლობის ამოცანების აუცილებელი განხორციელების ელემენტს. მოსახლეობის საყოველთაო სწავლების განხორციელების ყოველწლიანად დაჩქარება, ტეხნიკური განათლების მთელი საქმის, რაც შეიძლება მალე წინ წაწევა, სახელმწიფოს მიერ საბჭოთა კავშირში მეცნიერების განვითარებისათვის გაძლიერებული მატერიალური მხარის დაჭერა—ასეთია უახლოესი ამოცანები, რომლებიც წარმოადგენენ ჩვენს ქვეყანაში სოციალიზმის აშენების საერთო ამოცანის შემადგენელ ნაწილს“.

ამრიგად საწარმოო ტეხნიკურ ინტელიგენციის და მეცნიერულ კადრების მომზადების და მუშა-გლეხთა მასების კულტურული და პოლიტიკური დონის უკუველმაღლესი ხუთწლედის მეორე ხუთწლედის ბენერალური ამოცანას კულტურის დარგში.

მეორე ხუთწლედში უნდა განვახორციელოთ შემდეგი ამოცანები: უნდა გავატაროთ საყოველთაო სკოლის ასაკამდე აღზრდა (4—6 წ.წ.), შემოვიღოთ პოლიტეხნიკური საშუალო განათლება, ქალაქებსა და სამრეწველო რაიონებში უნდა გავშალოთ ათწლიანი პოლიტეხნიკური სკოლების ქსელი, უაღრესად უნდა გაძლიერდეს სასკოლო შენებლობა, რათა პოლიტეხნიკური სკოლას შეუქმნათ მატერიალურ-ტეხნიკური ბაზა, ფართოდ უნდა გავშალოთ მუშათა და კოლმეურნეთა განაწლების ქსელი შეიდწლედის საფუძველზე.

მესიური განათლების უახლოესი ამოცანები

საკ. კ. პ. (ბ) ცეკამ, ა.-კავკასიის სამხარეო კომიტეტის და ნაცკომპარტიების ცენტრალური კომიტეტების მოსსენებათა გამო 1931 წ. 31 ოქტომბერს მიღებულ დადგენილებაში სამი ძირითადი ამოცანა დასახა საქ. კომპარტიის წინაშე კულტურული მშენებლობის დარგში.

ამ დადგენილებაში ნათქვამია:

„დღევანდელ ამიერ-კავკასიის სამხარეო კომიტეტს და ნაცკომპარტიების ცენტრალურ კომიტეტებს პირველ რიგში უნ რუნველყონ წერა-კითხვის უცოდინარობის სრული ლიკვიდაცია და საყოველთაო – სავალდებულო სწავლების შემოღება 1932 წელს საქართველოსა და სომხეთში, ხოლო 1933 წელს აზერბეიჯანში“.

ეს დირექტივა გადაჭრით მოითხოვს, რათა გავატაროთ საყოველთაო სწავლება მიმდინარე, ე. ი. 1932-33 სასწავლო წელში.

მთელ საქართველოში 1933 წელში დასრულდება საყოველთაო სწავლება 4-წლედის ფარგლებში. 1932-33 სასწავლო წელში სამრეწველო რაიონებში საყოველთაო-სავალდებულო სწავლება უნდა გატარდეს 7-წლედის ფარგლებში, ე. ი. მე-5 ჯგუფში ჩაბმული უნდა იქნეს 4-წლედ დამთავრებული ყველა ბავშვები.

წერა-კითხვის უცოდინარობის ლიკვიდაცია უნდა დავამთავროთ ოქტომბრის რევოლუციის მე-15 წლის თავისათვის.

უნდა გავადიდოთ სკოლის ასაკამდე აღზრდის დაწესებულებების ქსელი: საბავშვო ბაღები ბაგები და სხვ. ამ წერილში ჩვენ უნდა გვქონდეს 798 ერთეული, სადაც გათვალისწინებული იქნება 71.529 ბავშვი.

1932-33 სამსწავლო წელში უნდა გვეჭიროს 3.898 4-წლედი, 15.256 ჯგუფით და 402.812 მოწაფით.

7 წლედი (მე-5, 6, 7 ჯგუფები) 959,3277 ჯგუფით და 119.513 მოწაფით. ასაკ გადაცილებულთა სკოლის დარგში ჩვენ გვაქვნება 564 ერთეული, 1176 ჯგუფით, სადაც ისწავლის 29 ათასი კაცი, ანუ მთელი ასაკ გადაცილებულთა 85,1 პროც. ასეთია ჩვენი საბრძოლო ამოცანები, მასიური განათლების დარგში.

ავადმყოფთა სწავლების ხარისხი

სკოლის ხარისხის შესახებ ჩვენ გვაქვს საკავშირო ცეკას 5 სექტემბრის დადგენილება, რომელიც ლაპარაკობს სკოლის მუშაობის ძირითად ნაკლზე. ცენტრალური კომიტეტი ამ ნაკლზე ამახვილებს ყურადღებას და ამბობს:

„როგორც ზემოთ აღინიშნა, ამ ნაკლის ძირითადი ნაწილი მდგომარეობს იმაში, რომ სკოლებში ჯერ კიდევ ბევრი რამ უნდა გავაკეთოთ.

სწავლების ხარისხისათვის ბრძოლა მხოლოდ მაშინ არის უზრუნველყოფილი, როდესაც ყოველმხრივ მომზადებული და პოლიტიკურად გამობრძმედილი მასწავლებლობა გვეყოლება.

ამ რას გვასწავლიდა ამ საკითხის შესახებ ამხ. ლენინი:

„ყოველ სკოლაში, სწერდა ის, ყველაზე უფრო მნიშვნელოვანია ლექციის იდეურ-პოლიტიკური მიმართულება. რით განისაზღვრება ეს მიმართულება? მთლიანად და განსაკუთრებით ლექტორთა შემადგენლობით. არავითარ კონტროლს, არავითარ პროგრამებს აბსოლუტურად არ შეუძლია მეცადინეობის ამ მიმართულების შეცვლა, რომელსაც ლექტორთა შემადგენლობა განსაზღვრავს“.

პოლიტეხნიზაციასთან დაკავშირებით ხათანადო ყურადღება უნდა მიექცეს პროგრამული-მეთოდური ხელმძღვანელობის გაძლიერებას. ჩვენს დაწყებით, საშუალო და უმაღლეს ტეხნიკურ და სასოფლო-სამეურნეო სკოლებს არ აქვს საბოლოოდ დამტკიცებული პროგრამები იმ პრინციპების მიხედვით, რომელსაც ითვალისწინებს მარქსისტულ-ლენინური პედაგოგიკა. ასეთი პროგრამები ჩვენ არ მოგვეპოვება. სპეციალური პროგრამა მეთოდურ მუშაობაში ჯერ კიდევ ვერ ავიღეთ გადამწყვეტი ბოლშევიკური ტემპები, რაც შეეხება მეთოდიურ ხელმძღვანელობას, უნდა ითქვას, რომ ამ დარგში ხანგრძლივი დროის განმავლობაში ინერგებოდა „მემარცხენე“ თეორია და პრაქტიკა. მეთოდიურ პროფესტორობა ჩვენშიც სკოლის სიკვდილის თეორიიდან გამომდინარეობდა. ჩვენი სკოლის პრაქტიკაში ბატონობდა კომპლექსური სისტემა და პროექტების მეთოდი.

პროექტულ-კომპლექსური მეთოდი გამოცხადებულ იქნა უნივერსალურ მეთოდად.

როგორი შედეგები მივიღეთ ამ მეთოდით მუშაობის საფუძველზე?

უპირველეს ყოვლისა დამხინჯდა სწავლების პროცესში თეორიისა და პრაქტიკის დიალექტიური ერთიანობის ლენინური პრინციპი: სკოლაში სისტემატიური ცოდნის დაუფლების ნაკლები ყურადღება ექცეოდა, ცალკე სასწავლო დისციპლინების მაგივრად ადგილი დაიჭირა კომპლექსურმა თემებმა. პროგრამები და სახელმძღვანელოები მეორე ხარისხოვან მოცულობად იქნა ალიარებული, საგრძნობლად შემცირდა მასწავლებლის ხელმძღვანელობითი როლი და სხვ.

განათლების სახალხო კომისარიატმა უკვე დაამუშავა ახალი პროგრამის პროექტები. პრ.პროგრამები ძირითადად აგებულია საბჭოთა კავშირის ინდუსტრიალიზაციის და კოლექტივიზაციის ამოცანებზე და ითვალისწინებს კონკრეტულ ვალდებულებებს და იმდენადვე მათ არაგვთარი პრაქტიკული ღირებულება არ აქვთ. ჩვენ ვიცით, რომ მოსწავლეთა საზოგადოებრივი ნაყოფიერი შრომა უნდა ექვემდებარებოდეს სკოლის სასწავლო აღმზრდელობითი მიზნებს, მიუხედავად ამისა ზოგიერთ წარმოებებში, კოლმეურნეობებში, სამაწანწარ-სატრაქტორო სადგურებში ადგილი ქონდა ბავშვის შრომის გამოყენებას, არა დაწესებულებისამებრ.

პოლიტეხნიზაციასთან დაკავშირებით სათანადო ყურადღება უნდა მიექცეს პროგრამული-მეთოდური ხელმძღვანელობის გაძლიერებას. ჩვენს დაწყებით, საშუალო და უმაღლეს ტეხნიკურ და სასოფლო-სამეურნეო სკოლებს არ აქვს საბოლოოდ დამტკიცებული პროგრამები იმ პრინციპების მიხედვით, რომელსაც ითვალისწინებს მარქსისტულ-ლენინური პედაგოგიკა. ასეთი პროგრამები ჩვენ არ მოგვეპოვება. სპ

ᲛᲐᲒᲐᲚᲘᲗᲔᲑᲘ

ᲐᲜᲒᲐᲠᲘᲨᲔᲑᲘ ᲓᲐᲛᲢᲔᲙᲘᲡ ᲨᲔᲡᲐᲮᲔᲑ

ᲛᲔ, ᲥᲕᲔᲛᲝᲮᲔᲠᲛᲔᲑᲣᲚᲘ ᲓᲐᲛᲢᲔᲙᲘᲡ ᲬᲔᲕᲠᲘ, ᲛᲘᲜᲓᲝᲑᲡ ᲠᲝᲛ ᲛᲔ ᲛᲘᲛᲐᲠᲗᲐᲕᲡ ᲛᲘᲡᲘ ᲛᲔᲒᲝᲑᲠᲘᲡ ᲛᲔᲡᲐᲛᲔ ᲙᲚᲐᲡᲘᲡ ᲛᲝᲡᲬᲐᲕᲔ ᲒᲘᲝᲠᲒᲘ ᲛᲔᲠᲐᲑᲘᲨᲕᲘᲚᲘ, ᲠᲝᲛᲔᲚᲘᲪ ᲛᲔ ᲓᲐᲛᲢᲔᲙᲘᲡ ᲨᲔᲡᲐᲮᲔᲑ ᲛᲘᲡᲛᲐ ᲛᲘᲜᲓᲝᲑᲘᲡ ᲡᲣᲠᲕᲘᲚᲘ ᲒᲐᲛᲝᲛᲔᲪᲐᲓᲜᲐ ᲓᲐᲛᲢᲔᲙᲘᲡ ᲛᲔᲡᲐᲛᲔ ᲙᲚᲐᲡᲘᲡ ᲛᲝᲡᲬᲐᲕᲔᲗᲐ ᲡᲘᲐᲡ ᲓᲐᲛᲐᲮᲐᲡᲘᲐᲗᲔᲑᲚᲔᲑᲘᲡ ᲛᲘᲖᲜᲘᲗ ᲛᲘᲛᲐᲠᲗᲐᲕᲡ Მ